

вида монаси: отшельники*), кои-то живѣли или съвсѣмъ уединено одинъ отъ другы, или пѣжъ между голѣмы общества въ тѣхъ наричаны-ты лавры, ако и да си имаше сякой хыжж-тѣ отдѣлно; и киновити, кои-то живѣяхъ въ едно общо зданіе, подчинени все подъ одинъ рядъ, и безъ да си има нѣкой отъ тѣхъ собственно нѣщо, ами всечко имъ бываше общо.

§. 59. Монашескій животъ на Западъ.

Кога-то Константинъ Великій бѣше заточилъ въ Галліѣ, Св. Атанасія, той тамъ описалъ на Св. Антонія живота, и тѣхъ запозналъ и западны-ты Христианы съ монашество-то, кое-то Турекый Епископъ Мартинъ и Кассианъ ся старали да распространять изъ Галліѣ, а Св. Амвросій и Иеронимъ — въ Италіѣ, Бл. Августинъ пѣжъ — въ Африкѣ. Нѣ то испрвѣ не могло да има тамъ много приверженници, затова трайно-то му основаніе ся смѣта положено вече отъ Нурсійскый Св. Венедикта (род. 480 г.), кой-то като ся въспитвалъ още въ Римъ, добылъ едно отвращеніе камъ-то развратены-ты тамошны нравы, и усѣщалъ въ себе си цѣлность-тѣ камъ-то съзерцательныя животъ, па на 14 годишнѣхъ още възраст ся уединилъ въ еднѣ пещерѣ, коя-то ся намираще въ пустынѣхъ-тѣ Субіако, 40 мили надалѣкъ отъ Римъ. Чыкъ подиръ три години го намѣрили тамъ овчаріе-ти, и начинили много да го уважавать. Послѣ ся расчюло зарадъ него, и мнозина отъ оныя, кои-то желаяхъ да ся назидавать съ примѣра му, отишли та го намѣрили. Тѣхъ въ 526 годинѣхъ, върху еднѣ горѣ въ Кампаніѣ, у едно плѣнительно диво уединеніе, той положилъ основаніе-то на знаменито-то днесъ аббатство Монте-Кассино, и му нарядилъ устава, кой-то испослѣ станѣлъ образецъ за сичкы-ты западны монастыри. Тоя уставъ, освѣтъ набожны-ты упражненія, молитвы-ты и прочитаніе-то на Св. Писаніе, задѣлжываше тамошны-ты иноци, да ся занимавать още и съ науки, ремесла, художества и въспи-

*) Помежду отшельники-ты ся отличявали столпники-ти, кои-то ся наѣкли тѣхъ, зашто-то си прѣкарвали живота на стлѣпове подъ открыто небо. Първыя образецъ отъ такъвъ животъ показалъ младый Сирианинъ прѣп. Симеонъ, кой-то оставилъ монастыря, дѣто не му ся видѣлъ толко строгъ животъ-тѣ, и ся прѣселилъ на еднѣ горѣ близу до Антиохіѣ. Нѣ обезпояванъ и тамъ отъ народа, кой-то отъ вредомъ ся стичалъ при него, закачилъ да трупа камни-ты отъ горѣ-тѣ, и малко-по-малко си изградилъ еднѣ стлѣгъ около 60 футовъ высокъ. На него отгорѣ той проживѣлъ 40 години, и умрѣлъ на 103 годишнѣхъ възраст, между голѣмо-то си, придобыто съ толкози самоотверженіе, уваженіе. Послѣ и неговый примѣръ намѣрилъ подражатели, отъ кои-то на по-голѣмо уваженіе быше Св. Даниилъ, кой-то ся подвизаваше на стлѣпа си до Цариградъ.